

lys, havde jeg nær sagt — det er udlagt: offentligt og under Politiets Kontrol —, fremfor at Drikkeriet trænges tilbage paa Omraader og breder sig paa Omraader, hvor Kontrol er ulovlig eller umulig, og hvor Drikkeriet under Forenings- eller Privatlivs Former kombineres med alle Arter af Usædelighed til Fordærvelse ikke mindst for den Ungdom, hvis Vel ligger os alle paa Sinde. Dette Spørgsmaal vil heller ikke det ærede Medlem Hr. Vesterager komme udenom.

Det ærede Medlem Hr. A. C. Meyer kom ligeledes ind paa Spørgsmaalet om en Revision af Naturfredningsloven af 1917. Dette Spørgsmaal har allerede i nogen Tid været under Overvejelse i Ministeriet, og jeg tror at kunne meddele, at Forarbejderne er saa vidt fremskredne, at et Forslag kan forelægges om forholdsvis kort Tid. Der er nogle Enkeltheder, hvortil der ikke er taget Stilling, deriblandt det af det ærede Medlem berørte Spørgsmaal om Offentlighedens Adgang til Søbredder, men det skyldes, at man har maattet konferere om forskellige Forhold med andre Myndigheder eller Institutioner, forinden den endelige Stilling har kunnet tages.

Endelig omtalte det ærede Medlem Hr. A. C. Meyer den paa Forhaand besynderlige Forskel, at kun en Del af dem, der har faaet Medaillen for Druknendes Redning, har Ret til at bære denne Medaille. Dette Forhold har nu imidlertid sin særlige ret udførlige Forhistorie, som jeg ved Lejlighed med Glæde skal sætte det ærede Medlem ind i, ligesom jeg i øvrigt ogsaa skal overveje hans Udtalelser paa dette Omraade, en Overvejelse, der dog ikke er ligefrem ensbetydende med et Løfte om en ændret Praksis i Medailleforingen.

Det ærede Medlem Hr. Gustav Pedersen henstillede, at der snart blev truffet en Afgørelse angaaende Udbetaling af Alderstillaag til nogle Kontormedhjælpere i Københavns Politis Undersøgelseskammer. Jeg skal hertil bemærke, at der har været ført en hel Del Forhandlinger i den Anledning, og Grunden til, at de paagældende desuagtet ikke er blevet ansat i Statens Tjeneste, er den, at Ministeriet stadig har under Overvejelse at søge gennemført Ændringer i Retsplejeloven, som muligvis kan berøre disse Stillinger. Da det har medført, at de paagældende med Hensyn til Opnaelse af Alderstillaag er blevet uheldigt stillede, har Ministeriet imidlertid efter Forhandling med Finansministeriet i Forslag til næste Finanslov søgt Hjemmel til at udbetale de 7 Medhjælpere, som har fungeret i Stillingen

siden Retsplejelovens Ikrafttræden, de Alderstillaag, som de havde haft Krav paa, hvis de fra først af havde været fast ansat. Dette er for øvrigt Handels- og Kontormedhjælperforbundet i en Skrivelse af 26. Juni 1925 blevet underrettet om.

Det ærede Medlem Hr. Fisker har bedt mig overveje Muligheden af en Ændring af Retsplejelovens § 117, hvorefter det kommunale Politis Tjenestemænd udenfor København beskikkes af Byraad og Amtsråd, idet der fra Politimesterens Side indstilles 3 Ansøgere til den ledige Plads, og det kommunale Raad vælger en af de saaledes indstillede. Jeg skal i Anledning deraf henlede Opmærksomheden paa, at jeg i afvigte Sommer har nedsat en Kommission med det Formaal at overveje, hvorvidt der er Grund til at ændre den bestaaende Ordning af Landets Politis, og eventuelt stille Forslag i saa Henseende. Denne Kommission vil ogsaa komme til at beskæftige sig med de i Retsplejeloven indeholdte Bestemmelser om Politiet, deriblandt den af det ærede Medlem omtalte Bestemmelse. Derfor finder jeg ikke Anledning til at komme nærmere ind paa dette Spørgsmaal i Øjeblikket, men jeg har gjort Politikommissionen opmærksom paa det ærede Medlems Udtalelser.

Det ærede Medlem Hr. Lauritz Laursen har rejst Spørgsmaal om, hvorvidt det i tilstrækkelig Grad paases, at de i § 6 i Lov af 23. Maj 1873 fastsatte Betingelser for Varers Bortsalg ved Auktion overholdes. Det ærede Medlem mener, at der ved disse Auktioner sker et ulovligt Indgreb i de næringsdrivende Borgeres Rettigheder. Dertil maa jeg nu straks sige, at Spørgsmaalet vedrørende Næringsloven som Spørgsmaal i Almindelighed henhører under Erhvervsministeriet, og den højtærede Statsminister var jo ogsaa i Forgaars inde paa denne Sag; men da det ærede Medlem kom ind paa, at de efter hans Formening ulovlige Auktioner sker efter Aftale med Dommerfuldmægtigene, vil jeg alligevel fremsætte et Par korte Bemærkninger. Den nævnte Lovbestemmelse, som jeg skal tillade mig at oplæse, lyder saaledes: „Haandværkere, Fabrikanter og Handlende ere ikkun berettigede til paa det Sted, hvor de have Borgerskab eller Næringsbevis og have drevet Næring mindst 1 Aar, at lade Varer forhandle ved offentlig Auktion, og derhos alene de Varer, som de ellers ere berettigede til at falholde, og i de samme Kyantiteter.“

Det ærede Medlem synes at gaa ud fra, at denne Bestemmelse i § 6 i Loven af 1873 er at forstaa saaledes, at det kun er de i denne Paragraf nævnte Haandværkere, Fabrikan-